

7.0 apziņas attīstības līmenis jeb integrālā patība. Pasaulcentriskums.

Pamatvērtības—kopskats, kompleksums un nedualitāte. Pasaule izskatās kā dabiska, nepārtraukta mainīga dzīves telpa. Ieklausās visos, jo uzskata, ka visu pārējo domas ir svarīgas. Integrē visas attīstības pakāpes. Spēj pieņemt neskaidrību, divdomību. Visiem ir ļauts būt tādiem, kādi tie ir.

Organizācijas veids—autonomija, haotiskās struktūras, tīkveida kopības, pašorganizējoši projekti.

Tipiskākie pārstāvji—pašatbildīgie un pašmotivētie projektu līdzstrādnieki uz noteiktu laiku, kas pakļaujas tobrīd kompetentākajam.

Harisma—neduāla uztvere, sistēmisks skats, motivācija mācīties un mainīties visa mūža garumā, uzticēšanās intuīcijai un paradoksāla gudrība. Izvērtē krīzes situācijas—iet prom vai neiet, nepacietīgi reaģē, izturas elitāri un strupī. Noraida tos, kuri kaitē individuālai un kolektīvai attīstībai, kaut gan ir pirmie, kas aizstāv visu attīstības līmeņu vērtības.

Priekšstats par Dievu—paradoksāli trinitārais Dievs, cilvēka un Dieva koinharence. Jēzus ir patiess cilvēks un patiess Dievs, nedualitātes skolotājs un mistagogs, Kristus mūsos un mēs Viņā.

Patoloģijas—šobrīd tā ir vientulība, jo ir tikai daži sarunu partneri, elitārisma sakņota nepacietība.

Reliģiskais stils—informatīvs, minimālas struktūras, orientēšanās uz projektiem.

Pāreja nākamajā līmenī notiek, kad kļūst skaidrs, ka cilvēces globālajai izdzīvošanai nepietiek tikai ar katra indivīda izvēli.